

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con. LXXXI: Facit h[a]ec licentiosa venia[rum] p[re]dicatio/ vt nec
reuerentia[m] Pap[a]e/ facile sit etiam doctis viris redimere a calu[m]niis/
aut certe argutis qu[ae]stionib[us] laico[rum].

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

missionis Iebuscos & Cananeos, vt filij Israel discerēt bellare,
& habere consuetudinē bellandi, Qd̄ n̄. S. Hieronymus non
decipit me, puto de bellis hereticorū p̄figuratū, vel certe Apo-
stolus sit dignus fide, vbi dicit, oportet hereses esse, At nos, nec
q̄q̄, sed oportet comburi hereticos, ac sic radicē cū fructibus,
imō Zizania cū tritico euellere, Quid hic dicimus, nisi q̄ cū
lachrymis dño dicimus, Iustus dñe, & rectū iudiciū tuum:
quid em̄ aliud meremur? Atq; hec ideo q̄q; commemorō,
ne Pighardi, n̄ri vicini, hæretici, infœlix populus, qui rectore
Romano gaudet, sicut Phariseus sup̄ publicanum, non autē
compatit̄, ne, inq̄, illi nos crederēt nec ire vitia, & labes n̄ras,
& imensum aduersus n̄ram miseriam superbirēt, si nos ista ta-
cere & approbare videremur. Scim⁹ heu nostrū casum, & do-
lemus, non autē sicut heretici fugimus, & semiuitū transimus,
tanq̄ alienis peccatis pollutimeremus, Quo furioso timore
illi sic timet, vt non pudeat gloriari, se ideo fugere, ne pol-
uantur, Tanta est Charitas, Nos vero quo miserius laborat
Ecclesia, eo fidelius assistimus & accurrimus, stendo, orando,
monendo, obsecrando, Sic enim charitas iubet, alterum al-
terius onera portare, non sicut hereticorū charitas facit, q̄ solū
commoda querit alterius, vt potius portetur, & nihil molesti
sustineat a peccatis alicui⁹, Quo modo, si Christ⁹ voluisset fa-
cere & sancti eius, qui fuisse saluus factus

CON. LXXXI:

Facit hec licentiosa veniarū p̄dicatio / vt nec reue-
rentiā Papę / facile sit etiam doctis viris redimere a
calūniis / aut certe argutis quęstionib⁹ laicorū.

Et si amici mei, me hereticū, impiū, blasphemū, iam multis
diebus clament, q̄ Ecclesiam Christi, & scripturas sanctas, no-
tentiā catholico sensu, Ego tñ frētus consciētia mea, credo eos
falli, me vero diligere Ecclesiam Christi, & decorem eius, Qui
autē me iudicat, dñs ē, licet nihil mihi conscius sum, Et ideo istas
positiones om̄s, coegit me ponere, q̄ viderem alios falsis opi-
nionibus infici, alios sper tabernas ridere, & sanctū sacerdotiū
Eccleſię, manifesto ludibrio h̄re, occasiōe nam effuse licentię p̄-
dicandarū veniarū, Non erat vulgus laicorū, ampliore occasi-
one, in odia sacerdotiū excitandū, qd̄ iam a multis annis pp̄t̄

avaritia; & pessimos mores, nobis offensum (heu solo timore
pœnæ) honorat sacerdotiū.

¶ CON: LXXXII.

Cur Papa nō euacuat purgatoriū/ ppter sanctissime
mā charitatem/ & lūminā animarū necessitatē/ vt
causam oīm iustissimā/ si infinitas animas redimit
ppter pecuniā sanctiss: ad structurā Basilicę/ vt
causam leuissimā.

Hanc questionē non Papa, sed Quæstiones excitant, quia
vt supra dixi, Nulq̄ legitur Sūmi Pontificis super hac re vllū
decreū, ideo respondeant illi ad eam, qui suscitauerūt, Ego ad
omnes istas questiones vno verbo respondeo in, q̄m p Pon-
tificū honore fieri p̄t, videlicet, q̄ nemo eos informat rei veris-
sitatē, & frequenter fit, vt male narrantibus, male concedat.

¶ CON: LXXXIII.

Cur pmanēt Exequię & Anniversaria defunctorū/
& nō reddit/ aut recipi permittit beneficia/ p illis
instituta/ cū sit iā iniuria p redēdis orare.

Multos scio a questione fatigatōs mecum, & multis eua-
sionibus frustra a nobis laboratū, diximus etiam, si euolarent
anime, tū officia instituta p illis, iam i laudem dei cederent, si-
cut fit, dum pueri & infantes decedunt, Alius aliter, sed nullus
fuit satis, Tandem cepi disputare, & negare illos sermones esse
veros, vt vel sic elicerem tandem a doctiorib⁹, qd hic respon-
dendum foret.

¶ CON: LXXXIII.

Quę illa noua pietas dei & Pape/ q̄ impio & in-
imico/ ppter pecuniā cōcedūt/ animā piā & ami-
cam dei redimere/ & tñ ppter necessitatē ipsius met
pię ac dilēctę anime/ non redimunt eam gratuita
charitate.

¶ CON: LXXXV.

Cur Canones penitētiales reip̄a & nō vsu/ iam diu
in semet mortui & abrogati/ adhuc tamē pecunijs